

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.VI.37.603/2016/5.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke; Dr. Sugár Tamás előadó bíró; Dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

Az alperes: Nemzetgazdasági Miniszter (alperes címe-4.)

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: nyilvántartásba vétel tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálati kérelem sorszáma: 9.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. április 20-án kelt 28.K.33.281/2015/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.33.281/2015/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az alperes 193775/E/2015. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az ... felsőoktatási intézményben folytatott tanulmányokat, melynek eredményeként az 1997. április 2. napján kiállított oklevél alapján közgazdász végzettséget szerzett közgazdaságtudományi szakon, mezőgazdasági és erdészeti termékek gazdaságtana szakágazaton.
- [2] A felperes az oklevél által tanúsított végzettségi szint és

szakképzettség elismerését kérte az Oktatási Minisztérium Magyar Ekvivalencia és Információs Központjától (a továbbiakban: MEIK), mely jogerős határozatával a felperes képesítését magyarországi felsőoktatási intézményben megszerezhető egyetemi végzettségként ismerte el, megállapítva, hogy a felperes által megszerzett oklevél által tanúsított szakképzettség a magyarországi felsőoktatási intézményben megszerezhető okleveles közgazdász gazdálkodási szakon szakképzettséggel egyenértékű. A határozat értelmében a felperes a szakmai címét okleveles közgazdász gazdálkodási szakon megnevezéssel használhatja, azonban a szakképzettség elismerése nem mentesít a szakma gyakorlásához jogszabály által előírt további követelmények teljesítése alól.

- [3] Ezt követően a felperes a könyvviteli szolgáltatás végzésére jogosító engedély kiadása és a könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartásába történő felvétele iránti kérelmet terjesztett elő, melyet az alperes a 2015. július 21. napján kelt 193775/E/2015. számú határozatával elutasított. Rögzítette, hogy a könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartásba történő felvétele és ezzel együtt az engedélykiadás feltétele, hogy a felperes rendelkezzen az előírt mérlegképes könyvelői szakképesítéssel, vagy okleveles könyvvizsgálói szakképesítéssel, avagy az engedélykiadás szempontjából mérlegképes könyvelői szakképesítéssel egyenértékű egyetemi vagy főiskolai végzettséggel. Ezen felül szükséges a szakképesítés megszerzését követően legalább három éves számviteli, pénzügyi vagy ellenőrzési gyakorlat, valamint teljesíteni kell a szakmai továbbképzési kötelezettséget is.
- [4] A rendelkezésére álló dokumentumokat vizsgálva megállapította, hogy a felperes által megszerzett közgazdász oklevél nem tekinthető olyannak, amely a könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartásba vételéről szóló 93/2002. (V.5.) Korm. rendelet (továbbiakban: Rendelet) 2. számú mellékletében felsorolásra került, annak ellenére sem, hogy azt a MEIK egyenértékűként elismerte. Hangsúlyozta, a MEIK határozata nem igazolja a felperes által megszerzett közgazdász oklevélnek a mérlegképes könyvelői szakképesítéssel való egyenértékűségét, ezért azt a Rendelet alapján az alperesnek kellett vizsgálnia. Kifejtette, az egyenértékűség elismerése nem lehetséges, mert a felperes által benyújtott tantárgyi leírások a Rendelet 3.§ (7) bekezdésében meghatározott mérlegképes könyvelői tanulmányi- és vizsgakövetelmények teljesítését nem igazolják.
- [5] Az alperes kiemelte, a felperes időközben Magyarországon mérlegképes könyvelői oklevelet szerzett, azonban e végzettsége megszerzése óta a pénzügyi, számviteli területen szerzett szakmai gyakorlata nem érte el a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 151.§ (5) bekezdés b) pontjában meghatározott három éves időtartamot.

A kereseti kérelem

- [6] Az alperes határozatával szemben a felperes keresettel élt, melyben kérte annak bírósági felülvizsgálatát. Hivatkozott arra, hogy Magyarországon 15 éve dolgozik, mint könyvelő és a mérlegképes könyvelői képesítést is megszerezte 2015-ben. A nyilvántartásba vételt azért kérte az alperestől, hogy a további három év szakmai gyakorlatot ne kelljen igazolnia, a diplomája egyenértékűségét ugyanis a MEIK határozata elismerte. Utalt a Rendelet 3.§ (10) bekezdésére, valamint a MEIK-kel váltott e-mail-re.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Az indokolásban leszögezte, a MEIK határozata egyértelmű, a felperes külföldön szerzett oklevelének magyarországi elismerése megtörtént, ami alapján a felperes Magyarországon egyetemi végzettséggel és okleveles közgazdász gazdálkodási szakon szakképzettséggel rendelkezik.
- [8] Hangsúlyozta, a MEIK határozatának meghozatalakor hatályos, a közgazdasági felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 4/1996. (I. 18.) Korm. rendeletben (továbbiakban: Korm. rendelet) foglalt képesítési követelményekkel történt meg a felperes által folytatott tanulmányok összevetése, és ennek eredményeképp került sor a külföldi oklevél elismerésére. Az a körülmény, hogy a felperes egyetemi végzettségének egyenértékűségét a MEIK a 2003-ban hatályos Korm. rendelet rendelkezései alapján állapította meg, nem jelenti azt, miszerint a felperes e végzettsége a Rendelet alapján már nem minősülne egyenértékűnek, mivel a MEIK az elismerő határozatát nem vonta vissza.
- [9] Az elsőfokú bíróság rámutatott, az alperesi határozat indokolása az egyenértékűség vizsgálatának körében semmis, ugyanis döntése meghozatala szempontjából - figyelmen kívül hagyva a MEIK határozatát - maga állapította meg azt, hogy a felperes oklevele nem egyenértékű a mérlegképes könyvelői szakképesítéssel egyenértékű egyetemi vagy főiskolai végzettségével, holott jelen eljárásban az alperes regisztratív hatóságnak minősül.
- [10] Az elsőfokú bíróság az új eljárásra vonatkozóan a felperes kérelmének való helyt adást írta elő az alperesnek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, elsődlegesen kérve annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára történő utasítását.
- [12] Álláspontja szerint a bíróság nem volt tekintettel arra, hogy a

MEIK és az alperes eljárása eltérő jogszabályokon alapul, így hatáskörelvonás nem történt. Hivatkozott a Rendelet 3.§ (11) bekezdésére, mely szerint a kérelmet benyújtó személynek a MEIK által elismert oklevélen túlmenően a magyarországi tevékenység gyakorlásához szükséges, a mérlegképes könyvelői szakképesítésre vonatkozó külön jogszabályban meghatározott ismeretekkel és nyelvtudással kell rendelkeznie. Hangsúlyozta, a MEIK saját hatáskörében a szakképzettséget ismeri el, a szakképesítés vizsgálata - melyet az alperes végez - ettől elkülönül.

- [13] Kifejtette, hogy nem vonta kétségbe a kérelmező egyetemi végzettségét és okleveles közgazdász szakképzettségét, azonban a könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartásba való felvételének nem az okleveles közgazdász szakképzettség a feltétele, hanem a mérlegképes könyvelői szakképesítés vagy az okleveles könyvvizsgálói szakképesítés. A felperesnek a mérlegképes könyvelői szakképesítéssel egyenértékű oklevelet kell bemutatnia a nyilvántartásba vételhez, melyre a MEIK összehasonlító vizsgálata azonban nem terjed ki.
- [14] Utalt az alperes arra is, hogy a felperes mérlegképes könyvelői oklevelet szerzett egy, az alperestől független oktatási intézményben, mely képzés során a felperesnek az irányadó szaktárgyak nagy részéből vizsgáznia kellett, vagyis már a mérlegképes könyvelői tanfolyamon sem fogadták el teljes mértékben egyenértékűnek a diplomáját.
- [15] A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [17] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [18] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból nem helytálló jogi következtetést vont le.
- [19] A Rendelet 2. §-a értelmében a számviteli törvény 150. § (2) bekezdése szerinti könyvviteli szolgáltatás végzésére jogosult az a természetes személy, aki okleveles könyvvizsgálói szakképesítéssel, illetve mérlegképes könyvelői szakképesítéssel vagy a mérlegképes könyvelői szakképesítéssel - az engedélyezés szempontjából - egyenértékű szakképesítéssel rendelkezik. A Rendelet 3. § (2)-(11) bekezdései határozzák meg, hogy mi minősül az engedélyezés szempontjából mérlegképes könyvelői szakképesítéssel egyenértékű

szakképesítésnek. A 3. § (7) bekezdése és (10) bekezdése nem vonatkozik a felperesre, mert előbbi magyar felsőoktatási intézményben alapképzés keretében szerzett diplomákra, míg utóbbi a külföldi egyetemen, főiskolán alapképzés keretében szerzett és Magyarországon honosított oklevélre irányadó.

- [20] A per eldöntése szempontjából releváns jogszabályhely a Rendelet 3. § (11) bekezdése, mely kimondja, az engedélyezés szempontjából mérlegképes könyvelői szakképesítéssel egyenértékű szakképesítéssel rendelkezik az, aki külföldön szakirányú felsőoktatási intézményben szerzett oklevelét az eljáró hatóság a 2. számú mellékletben meghatározott szakok valamelyikén kiállított, közgazdász végzettséget tanúsító dokumentumként az elismerésre vonatkozó jogszabályok alapján 1995. május 1-je után elismerte, és aki rendelkezik a magyarországi tevékenység gyakorlásához szükséges, a mérlegképes könyvelői szakképesítésre vonatkozó külön jogszabályban meghatározott ismeretekkel és nyelvtudással, továbbá rendelkezik Magyarországon szerzett hároméves számviteli, pénzügyi vagy ellenőrzési gyakorlattal. Az alperesnek a felperes kérelme elbírálása során a Rendelet fenti 3. § (11) bekezdését kellett volna alkalmazni, vizsgálva az ott megjelölt három feltétel teljesülését. Ezzel szemben az alperes határozatában ennek nem tett eleget, döntését a Rendelet 3. § (7) bekezdésére alapította, mely a perbeli jogviszonyban nem irányadó.
- [21] A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletében helytelenül rögzítette, hogy a felperes alappal hivatkozott a Rendelet 3. § (10) bekezdésére, ugyanis ez a jogszabályi rendelkezés a honosított oklevelekre vonatkozik, így szintén irreleváns.
- [22] A felülvizsgálati bíróság rámutat, az alperes és az elsőfokú bíróság döntésüket nem megfelelő jogszabályhelyre alapították, ezért mind az alperesi határozat, mind a jogerős ítélet sérti a Rendelet 3. § (11) bekezdését.
- [23] A Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Az új eljárás során az alperes köteles a Rendelet 3. § (11) bekezdésében foglalt feltételeket vizsgálva döntenie a felperesi kérelem teljesíthetőségéről. Az ott megjelölt első feltétel teljesült, mert a MEIK határozatával a felperes külföldön szerzett végzettségét magyarországi felsőoktatási intézményben megszerezhető egyetemi végzettségként ismerte el okleveles közgazdász gazdálkodási szakon.

Záró rész

- [24] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [25] Az alperes viseli felmerült költségeit, mert ugyan felülvizsgálati kérelme alapos volt, de határozata jogszerűtlennek bizonyult.
- [26] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán az illetékekről szóló 1990. évi

XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

[27] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271.§ (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2016. október 26.

. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke; Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró; Dr. Heinemann Csilla s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő